πικῆς ἐκδικήσεως κατεδικάσθη εἰς στρατιωτικὴν καθαίρεσιν. Σήμερον δὲ ἀπὸ πρωΐας ἀπηγχονίσθη, λευκὰ ἐνδεδυμένος καὶ φέρων ἐπὶ τοῦ στήθους ἔγγραφον τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης ἀπὸ τοῦ μεγάλου δένδρου τοῦ κειμένου ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πλατείας Σουλτὰν Βαγιαζίτ.

»Ἀπὸ πρωΐας τῆς χθὲς ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους Μιδχὰτ πασᾶς καὶ ὁ μέγας βεζίρης μετέβησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἀνήγγειλαν τὸ θλιβερὸν γεγονὸς εἰς τὴν Δ. Μ. τὸν Σουλτάνον Μουράτ.

—Αὐτοκρατορικῷ διατάγματι ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν διωρίσθη ὁ ἐν Νύσσῃ νῦν εὑρισκόμενος στρατάρχης Ἀβδοὺλ Κερὶμ Ναδὴρ πασᾶς.

Τοποτηρητὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, μέχρι τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ, ὁ πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου καὶ στρατηγὸς διοικητὴς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς Ρεδὶφ πασᾶς.

Ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὁ τέως ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης Σαφφὲτ πασᾶς.

Ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ὁ τέως ἄνευ χαρτοφυλακίου ὑπουργὸς Χαλὴλ Σιερὶφ πασᾶς.

—

(Ἐκ τῆς Θράκης).

«Χθὲς τὸ ἑσπέρας, περὶ τὴν τετάρτην καὶ ἡμίσειαν τουρκιστὶ (τὸ μεσονύκτιον περίπου) συνεκροτεῖτο συμβούλιον ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Α. Υ. τοῦ Μιδὰτ πασσᾶ, παρόντων, ἐκτὸς τοῦ οἰκοδεσπότου, τῆς Α. Ὑψ. τοῦ Μεχμὲτ Ρουστῆ πασσᾶ (Μεγάλου Βεζύρου) τῆς Α. Ὑψ. τοῦ Χουσεῒν Αὐνῆ πασσᾶ, τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Ἀχμὲτ Καϊσερλῆ πασσᾶ, ἀρχιναυάρχου καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ Ρασὶτ πασσᾶ, ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν.

»Περὶ τὴν ἄνω ῥηθεῖσαν ὥραν λοιπὸν εἷς ἀξιωματικὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ μέγαρον καὶ ἀναβαίνων εἰς τὸ δεύτερον πάτω-ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπηρέτου Γιουσοὺφ ἀγᾶ, ὅστις ἦτο εἰς τὸν ἀντιθάλαμον τῆς αἰθούσης, ἐν ᾗ τὸ συμβούλιον συνεκροτεῖτο, νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ εἰσέλθῃ, διότι εἶχε νὰ διακοινώσῃ τι τῷ ὑπουργῷ τῶν στρατιωτικῶν. Ὁ Γιουσοὺφ ἀγᾶς ἀπήντησεν ὅτι ἦτο ἀδύνατον, διότι συνεκροτεῖτο τὸ συμβούλιον.

»Ὁ ἀξιωματικὸς (Χασὰν βέης, κιρκάσιος, πρώην ὑπασπιστὴς τοῦ πρίγκηπος Γιουσοὺφ Ἰζζεδδὶν ἐφένδη) ἐπέμεινε ζωηρότατα καὶ τοιούτῳ τρόπῳ, ὥστε ὁ Γιουσοὺφ ἀγᾶς ἔστερξε νὰ καταβῇ ὅπως εἰδοποιήσῃ τὸν ἐξ ἀπορρήτων θεράποντα, ὅστις εἶχε συνοδεύσει τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν καὶ περιέμενεν εἰς τὸ ὑπόγειον.

»Μόλις ὁ Γιουσοὺφ ἀγᾶς κατέβη τὴν κλίμακα καὶ ὁ Κιρκάσιος Χατὰν ἤνοιξε αἰφνηδίως τὴν θύραν τῆς αἰθούσης ἐν ᾗ συνεκροτεῖτο τὸ συμβούλιον καὶ ἅπαξ εἰσελθὼν τὴν ἔκλεισεν ἀμέσως διὰ τῆς κλειδός. Ἐπιστραφεὶς δὲ καὶ ἐξαγαγὼν τοῦ θυλακίου αὐτοῦ πολύκροτον (ῥεβόλβερ) ἐπυροβόλησε πρῶτον κατὰ τοῦ Χουσεῒν Ἀβνῆ πασσᾶ, κατόπιν δὲ ἔθραυσε τὸν πολυέλαιον καὶ ἡ αἴθουσα ἔμεινε μὲ τὸ φῶς ἑνὸς μόνου κηρίου.

»Ὁ μέγας Βεζίρης ἔκραξε πρὸς τὸν δολοφόνον:

—»Δυστυχῆ! τί κάμνεις;

—»Ὑμεῖς μὴ φοβεῖσθε τίποτε, ἀπήντησεν ὁ Χασὰν,—δὲν θὰ σᾶς κάμω κανὲν κακόν.

»Τότε ἐπέπεσεν ἐκ νέου κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, οὗ τὸ ἔνδυμα δὲν ἦτο κεκομβωμένον, καὶ ἔσχισεν αὐτοῦ τὴν γαστέρα καὶ τὸ στῆθος διὰ μαχαίρας.

»Κατόπιν πυροβολεῖ κατὰ τοῦ Ἀχμὲτ Καϊσερλῆ πασσᾶ διὰ τοῦ ῥεβόλβερ, οὗ ἡ σφαῖρα διαπερᾷ τὸν ὦμον τοῦ ἀρχιναυάρχου καὶ κτυπᾷ αὐτὸν ἐκτὸς τούτου εἰς τὴν πλευράν.

»Μετὰ ταῦτα, πυροβολεῖ κατὰ τοῦ Ρασὶτ πασσᾶ καὶ τὸν φονεύει

«Μεθ' ὅλην τὴν ταχύτητα, μεθ' ἧς διεδραματίσθη ἡ φοβερὰ αὕτη σκηνή, ὁ Ἀχμὲτ ἀγᾶς, ὁ ἐξ ἀπορρήτων θεράπων τοῦ Μιδὰτ πασσᾶ ἠδυνήθη νὰ παραβιάσῃ τὴν θύραν, καὶ νὰ εἰσορμήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπληγώθη ὁ Ρασὶτ πασσᾶς. Ὁ Ἀχμὲτ ἀγᾶς ἐδράξατο τῶν βραχιόνων τοῦ δολοφόνου ὄπισθεν καὶ προσεπάθει νὰ κρατήσῃ αὐτούς, ὁ δὲ δολοφόνος ἀπαλλαγεὶς αὐτοῦ ἐν μέρει συνέτριψε πυροβολήσας τὸ κρανίον τοῦ δυστυχοῦς ἀγᾶ.

»Ἐν τούτοις ἐπικουρίαι ἔφθασαν καὶ ἰδίως οἱ χωροφύλακες τοῦ πλησίον σταθμοῦ. Ὁ Χασὰν ἔλαβεν εἰσέτι καιρὸν νὰ φονεύσῃ ἕνα ὑπασπιστὴν πρῶτον εἰσελθόντα καὶ ἕνα χωροφύλακα.

»Τελευταῖον ἐκρατήθη ὁ δολοφόνος, ὅστις προσεπάθει νὰ κτυπήσῃ τὸν Μιδὰτ πασσᾶν. Οὗτος δὲ εἶχεν εὐτυχῶς τὴν ἀταραξίαν νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν αὐθωρεὶ θανάτωσιν ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως τοῦ ἀθλίου, ὅστις ἐξετέλεσε τὴν σφαγὴν ταύτην.

»Ὅθεν ὁ Χασὰν εἶναι τὴν στιγμὴν ταύτην ἐν φυλακῇ.

»Πρὸς στιγμὴν ἐνομίσθη, ὅτι καὶ ὁ ἀρχιναύαρχος ἐξέπνευσε, διότι ἐξαντληθεὶς ἐκ τῆς αἱμορραγίας ἐλειποθύμησε φθάνων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν. Εὐτυχεῖς λογιζόμεθα μανθάνοντες, ὅτι τὰ τραύματα αὐτοῦ δὲν εἶναι θανατηφόρα, καὶ ὅτι τοὐναντίον ἐλπίζεται ἀρκούντως ταχεῖα ἀνάρρωσις».

»Ἄξιον σημειώσεως εἶναι, ὅτι ὅτε συνελήφθη ὁ Χασὰν εἶπε: «Λυποῦμαι, διότι ἐφόνευσα τὸν δυστυχῆ χωροφύλακα, καὶ λυποῦμαι πρὸ πάντων διότι δὲν ἐπέτυχα τὸν Μιδὰτ πασσᾶν».

»Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἐφημερίδος »Σταμπούλ».

»Ἡ «Βασιρὲτ» *δὲ ἐν τῷ ἐκτάκτῳ σημερινῷ αὑτῆς παραρτήματι δίδει τὰς ἑξῆς πληροφορίας περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ κακουργήματος.*

« . . . . Εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μιδχὰτ πασσᾶ ὁ δολοφόνος καὶ ὢν γνωστὸς τοῖς ἐκεῖ εὑρεθεῖσιν ὡς χρηματίσας ἄλλοτε ὑπασπιστής, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας καὶ ἐρωτηθεὶς «τί θέλει»;—«ἔφερα, εἶπε, τηλεγράφημα σπουδαῖον διὰ τὸν Σὲρ ἀσκὲρ πασσᾶν πρὸς ὃν ὁ ἴδιος θὰ τὸ ἐπιδώσω»—καὶ τῷ τρόπῳ τούτῳ εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον, ἐν ᾧ εὑρίσκοντο ὁ Μ. βεζύρης ἔχων ἔνθεν τὸν Σερασκέρην καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοί. Ὁ κακοῦργος ἅμα εἰσελθὼν διευθύνας τὸ πολύκροτον, ὅπερ ἔφερεν ἐπ' αὐτοῦ, πρὸς τὸ στῆθος τοῦ Χουσεῒν Ἀβνὴ πασσᾶ, ἐξεκένωσεν αὐτὸ εἰπὼν «μὴ κινηθῇς Σερασκέρη». Τότε περίφοβος ἐγερθεὶς ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἔπεσε χαμαὶ προσβληθεὶς ὑπὸ τῆς δευτέρας ἐκπυρσοκροτήσεως· τοῦ δὲ Ἀχμὲτ πασσᾶ ἀρχιναυάρχου θελήσαντος νὰ συλλάβῃ τὸν κακοῦργον, διὰ *κάμας* ἐπλήγωσε τοὺς ὤμους καὶ τοὺς βραχίονας, κτυπήσας ἐπανειλημμένως. Ὁ κακοῦργος ἀπευθυνόμενος τῷ Μ. βεζύρῃ εἶπε τὰ ἑπόμενα. «Σαδραζάμη, ὁρκίζομαι εἰς τὸν Θεὸν ὅτι δὲν προτίθεμαι νὰ βλάψω σὲ καὶ τὸν Μιδχᾶτ πασσᾶν, διότι εἶσθε οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους». Ἐπὶ τῷ θορύβῳ τούτῳ δραμὼν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Μιδχὰτ πασσᾶ Ἀχμὲτ ἀγᾶς ἠθέλησε νὰ τυλλάβῃ τὸν κακοῦργον, ὅστις διὰ πολυκρότου τὸν ἐφόνευσε κατασυντρίψας τὴν κεφαλὴν τοῦ δυστυχοῦς.—Ἐπίσης ἐφόνευσε διὰ τοῦ αὐτοῦ ὅπλου καὶ τὸν Σουκρῆ βέην, ἀξιωματικὸν τοῦ ναυτικοῦ ὑπασπιστὴν τοῦ Μ. βεζίρου, καθὼς καὶ ἕνα τῶν στρατιωτῶν οἵτινες προσκληθέντες εἶχον ἔλθει ἀπὸ τὸ Σερασκεράτον εἰς τὸ μέρος τοῦ κακουργήματος· τέλος συνελήφθη ὁ κακοῦργος».

Περὶ Ἰνδικῆς κανάβεως (Χασίς).

Ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς ἀναπτύξεως, ἣν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδίως ἐν Λεβαδείᾳ ἔλαβεν ἡ καλλιέργεια τοῦ Χασὶς ἢ Χατσὶς (ἰνδικῆς κανάβεως), πολὺς ἐσχάτως περὶ αὐτοῦ γίνεται λόγος, ὀλίγοι δὲ βεβαίως ἀκριβῆ τούτου γνῶσιν ἔχουσι, ἐθεωρήσαμεν οὐχὶ ἀσύμφορον νὰ πραγματευθῶμεν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἐκτιθέμενοι ἐν συντόμῳ τόν τε τρόπον τῆς καλλιεργείας του, ὡς καὶ τὰ τῆς σκευασίας, τῆς χρήσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ.

Καλλιέργεια. — Οἱ ἀγροὶ δέον νὰ ὦσι ποτιστικοὶ ἢ ἀμμώδεις, ἢ βαλτώδεις, καὶ τότε μὴ ἔχοντες χρείαν ὕδατος.

Ὀργόνονται, διβολίζονται, τριβολίζονται ἀρχομένης τῆς τῆς ἐργασίας ἀπὸ ἀρχῶν Ἰανουαρίου ἢ Φεβρουαρίου ἀποπερατουμένου τοῦ τριβόλου κατὰ τὰ τέλη Μαρτίου. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἀροτριάσματος, ἐὰν ὁ ἀγρὸς ἦναι ξηρός, ποτίζεται καὶ μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας σπείρεται ἀμέσως, τοῦ σπόρου ἀναμιγνυομένου πάντοτε μετὰ χώματος. Μετὰ τὴν σπορὰν ἀμέσως γυρίζεται ὁ ἀγρὸς δι' ἑνὸς ἀρότρου καὶ σβαρνίζεται.

Ἀφοῦ φυτρώσῃ, ἡ δὲ φύτρωσις δύναται νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἐντὸς ἓξ ἢ ὀκτὼ ἡμερῶν, καὶ ὑψωθῇ ἄνω τῶν 25 ἑκατοστῶν, τότε ἀμέσως σκαλίζεται καὶ ἀραιοῦται εἰς ἀποστάσεις ὁμοίας τῶν τοῦ ἀραβοσίτου,

Ἐν περιπτώσεε, καθ' ἣν ἀναφυῇ καὶ ἄγριον φυτὸν τὸ λεγόμενον ἀρσενικόν, διακρινόμενον δ' εὐκόλως ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς του ἀναπτύξεως τῆς ἰσχνότητος, καὶ τῆς πληθύος τοῦ ἐν τῇ κορυφῇ σπόρου, δέον ἀμέσως νὰ ἐκριζῶται.

Μετὰ τὸ σκάλισμα ἀμέσως ποτίζεται δι' ὀλίγου πάντοτε ὕδατος, τόσου δηλ. μόνον ὅσον ἀπαιτεῖται ἵνα καλυφθῇ ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς μεθ' ὃ κρατεῖται τὸ ὕδωρ. Ἀφοῦ δὲ ὑψωθῇ μέχρι τοῦ μέτρου σκαλίζεται αὖθις καὶ ποτίζεται συγχρόνως. Περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου ἂν φαίνηται ἔτι ζωηρά, δηλ. δὲν ὠχριάσουν τὰ φύλλα, γίνεται καὶ τρίτον σκάλισμα ἀλλ' ἄνευ ποτίσματος. Ἀμέσως δ' ὡς κιτρινίσουν ὅλα τὰ φύλλα ἀπὸ τῆς κορυφῆς μέχρι τῆς ῥίζης, κόπτεται ὁλόκληρος ὁ κορμὸς καὶ ἐναποτίθεται ἐπὶ χόρτου χαμηλοῦ ἐπὶ ἓξ ἡμέρας. Ἡ δ' ἐργασία αὕτη δέον νὰ γίνηται πάντοτε τὴν νύκτα μέχρι τὸ πολὺ τῆς ὀγδόης πρωϊνῆς ὥρας, διότι ἡ καυστικότης τοῦ ἡλίου ἐν τῇ στιγμῇ τῆς ἀναστροφῆς μεγίστην προξενεῖ βλάβην.

Μετὰ τὸ πέρας καὶ τοῦ σταδίου τούτου, συλλέγεται ἐντὸς πάντοτε τῆς ὁρισθείσης ὥρας, δεματοῦται καὶ ἀμέσως ἀποθηκεύεται.

Σκαυσία, χρῆσις καὶ ἀποτελέσματα.—Ἅμα τῇ ἐν τοῖς καταλλήλοις ἀποθήκαις τοποθετήσει τῶν δεμάτων, ἀποκόπτονται τὰ φύλλα αὐτῶν κατὰ ποιότητας αἵτινες εἰσὶ τέσσαρες. Μετὰ τοῦτο διὰ τῶν καταλλήλων ἐργαλείων τρίβονται καλῶς τὰ φύλλα κοσκινίζονται καὶ μεταβάλλονται εἰς λεπτοτάτην κόνιν.

Τὴν κόνιν ταύτην εἰδικοὶ κατασκευασταὶ καὶ ἰδίως Ἀρμένιοι ἢ Φελλάχοι, ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ ἐργαζόμενοι βράζουσιν ἐντὸς ποσοῦ τινος ὕδατος μετ' ἄλλων οὐσιῶν ἀγνώστων ἡμ.ν. Οὕτω κατασκευάζεται μάζα ὑπόχλοις, ἥτις στερεὰ οὖσα μεταφέρεται ἀσφαλῶς ὁπουδήποτε. Ἐκ ταύτης κόπτεται τὸ ἀναγκαῖον τεμάχιον, ὅπερ ἂν μὲν πρόκηται νὰ τὸ μεταχειρισθῇ τις εἰς γλύκισμα ἢ ἄλλην ὑγρὰν οὐσίαν τὸ μεταβάλλει εὐκόλως εἰς κόνιν, ἂν δ' ἐπιθυμῇ νὰ τὸ καπνίσῃ, ὅπερ καὶ συνηθέστερον, τὸ ὑγραίνει καὶ τὸ θερμαίνει ὀλίγον, ὅπως μαλακυνθῇ μεθ' ὃ τὸ προσαρμόζει εἰς εἶδός τι ναργελὲ καὶ τὸ καπνίζει.

Ἡ χρῆσις τοῦ χασὶς ταύτου, σκευασίας μεθυστικῆς παράγει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀλλοκότους συναισθήσεις βυθιζούσας εἰς ἔκστασιν. Οἱ ἀνατολῖται καὶ ἰδίως οἱ ἄραβες μεγίστην αὐτοῦ ποιοῦσι κατανάλωσιν ἀναμιγνύουσιν αὐτὸ καὶ μετὰ τῶν τροφίμων ἔτι προστιθέντες ἐνίοτε καὶ ὄπιον, κανέλλαν καὶ κόνιν κανθαρίδων. Ἡ δόσις αὐτοῦ κανονίζεται ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τῆς κράσεως τῶν ποιούντων αὐτοῦ χρῆσιν.

Τὸ χασὶς προξενεῖ μέθην διάφορον τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐκ τῆς χρήσεως οἰνοπνευμάτων παραγομένης. Τὸ πρῶτον ἐπέρχεται σπασμωδικὸς γέλως, οὗ τινος ἕπεται ἔκτασις, καθ' ἧς τὴν διάρκειαν ἡ φαντασία μεταβαίνει εἰς τὰς αὐτῇ ἀνηκούσας χώρας· ἡ πρώτη παραγομένη ἐντύπωσις, ὁμοιάζει τὴν ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ αὐχένος ἰσχυρᾶς τύψεως. Ἀκολούθως φαίνεται ὅτι ἡ κεφαλὴ ἀποσπᾶται τοῦ σώματος διαμένοντος βυθισμένου ἐν ἀναισθησίᾳ τινι. Ἡ κατάστασις τῆς μέθης διαρκεῖ ἐν ὅλῃ της τῇ ἀκμῇ ἐπὶ τέσσαρας ὥρας. Κατόπιν ἐπέρχεται ἔκλυσις τῶν μελῶν, ἥτις δὲν παρέρχεται ἐντελῶς ἢ μετὰ παρέλευσιν 24 ὡρῶν. Ἀρκεῖ δὲ δόσις 30 γραμμαρίων ὅπως παραγάγῃ τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα.

Ἡ συχνὴ τοῦ χασὶς χρῆσις φθείρει ἐπὶ τέλους καὶ τὰ μᾶλλον ἰσχυροῦ ὀργανισμοῦ σώματα. Συμβαίνει ἐκ τῆς χρήσεως τῆς οὐσίας ταύτης, ὅ,τι καὶ ἐκ τῆς τοῦ ὀπίου καὶ τῶν λοιπῶν ναρκωτικῶν ἢ μεθιστικῶν· ἡ χρῆσις αὐτῶν καθίσταται ἐπὶ τέλους ἀπαραίτητος ἀνάγκη δι' ὅσους ἔκαμαν ἤδη αὐτῶν κατάχρησιν. Ὑποστηρίζεται ὅτι, ὁ ὑπὸ τὴν προσωνυμίαν γέρων τοῦ Ὄρους, Χασὰν ἐμέθυσκε διὰ τοῦ χασὶς τοὺς δολοφόνους οὓς ἀπέστειλλε ἵνα θανατώσωσι τοὺς ὑποδεικνυομένους αὐτοῖς. Θεωρεῖται ἐπίσης ὅτι, τὸ νηπαυθὲς ὅπερ ἀναφέρει ὁ Ὅμηρος, δὲν ἦτο ἄλλό τι ἢ αὐτὸ τὸ χασίς.

Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ ἀνωτέρω θέματος, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν τῷ ἀξιοτίμῳ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῷ, ὅτι λίαν ἀτόπως διέταξεν ἐσχάτως τὴν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος φορολογίαν τοῦ προϊόντος τούτου, ὑπαγαγὼν αὐτὸ αὐθαιρέτως εἰς τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγείων προσόδων φορολογίαν καὶ ἀνατιθέμενος τὸν περαιτέρω κανονισμὸν αὐτῆς εἰς τὴν καλοκαγαθίαν τῶν κυρίων ἐνοικιαστῶν.

Ὅτι οὐδεὶς φόρος ἄνευ νόμου, ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θέλει τὸ ἀρνηθῇ ὁ κ. Σωτηρόπουλος, ἀφοῦ ῥητὴ τοῦ συντάγματος διάταξις τὸ ὁρίζει. Ἐρωτῶμεν αὐτὸν ὑπάρχει νόμος τις περὶ φορολογίας τοῦ χασίς; Οὐχί. Πῶς λοιπὸν προβαίνει εἰς παράτολμον μέτρον;

Ἀλλ' ἔστω πρὸς στιγμὴν ὅτι ὄρεξις εἰς αὐθαιρεσίαν τὸν ἐκίνησε εἰς τὴν ἀπόφασίν του ταύτην, τοὐλάχιστον ὅμως δὲν ἐφρόντιζε νὰ ἐξετάσῃ τί ἐστὶ χασὶς καὶ νὰ ἠξεύρῃ τὸν καταλληλότερον τρόπον τῆς φορολογίας αὐτοῦ; Οὐδὲ τοῦτο ἔκαμε. Ἀρκεσθεὶς εἰς μίαν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους διατάσσουσαν τὴν φορολογίαν, ἀπεπεράτωσε τὸ ἔργον. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει ποίας ἀγοραίας ἀξίας θὰ κανονισθῇ ἡ φορολογία, ἀφοῦ τοιαύτη δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα οὐδὲ γνωστὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ, ὅπου καταναλίσκεται τὸ εἶδος τοῦτο. Ἀποροῦμεν πῶς δὲν διέταξε τὴν κατ' εἶδος φορολογίαν ὅτε λαμβάνων τὸ προϊὸν πρὸ τῆς κατεργασίας αὐτοῦ θὰ ἐπλούτιζε τὸ φυσιολογικὸν μουσεῖον διὰ βοτάνου ἀξιοπεριέργου.

Ἂν καὶ περὶ τῶν ἀτόπων τούτων μέτρων ἐγένοντο ἐγκαίρως καὶ ἁρμοδίως αἱ δέουσαι παραστάσεις καὶ διαμαρτυρήσεις, ἐν τούτοις χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτοῦ τοῦ κ. ὑπουργοῦ προτρέπομεν αὐτὸν νὰ παρασκευάσῃ μεμελετημένον νομοσχέδιον περὶ τῆς φορολογίας τοῦ εἴδους τούτου πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως δὲ τοῦ νόμου ν' ἀπόσχῃ συγκαλῶν τοὺς γεωργοὺς δι' ἀπαιτήσεως φόρου περασμοῦ καὶ ἐκθέτων τὸ δημόσιον εἰς βεβαίας ζημίας.